YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS
27 päivänä helmikuuta 2002 *

Asiassa T-132/01 R,

Euroalliages, kotipaikka Bryssel (Belgia),

Péchiney électrométallurgie, kotipaikka Courbevoie (Ranska),

Vargön Alloys AB, kotipaikka Vargön (Ruotsi),

Ferroatlántica, kotipaikka Madrid (Espanja),

edustajinaan asianajajat D. Voillemot ja O. Prost,

kantajina,

joita tukee

Espanjan kuningaskunta, asiamiehenään L. Fraguas Gadea, prosessiosoite Luxemburgissa,

väliintulijana,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään V. Kreuschitz ja S. Meany, avustajanaan barrister A. P. Bentley, prosessiosoite Luxemburgissa,

vastaajana,

jota tukevat

TNC Kazchrome, kotipaikka Almaty (Kazakhstan)

ja

Alloy 2000 SA, kotipaikka Luxemburg (Luxemburg),

edustajinaan barrister J. E. Flynn, solicitor J. Magnin ja solicitor S. Mills,

väliintulijoina,

jossa hakijat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensisijaisesti lykkäämään 21.2.2001 tehdyn komission päätöksen 2001/230/EY (EYVL L 84, s. 36) täytäntöönpanoa siltä osin kuin se koskee Kazakstanista, Kiinan kansantasavallasta, Ukrainasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämistä sekä velvoittamaan komissio saattamaan päätökseen tulleet polkumyyntitullit uudelleen voimaan, toissijaisesti velvoittamaan komissio vaatimaan tavanomaista ferropiitä näistä mainituista neljästä valtiosta maahan tuovat toimittamaan päätökseen tulleita polkumyyntitulleja vastaavan vakuuden sekä kirjaamaan tuontinsa, tai ainakin velvoittamaan komissio vaatimaan mainittuja maahantuojia kirjaamaan tuontinsa,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on antanut seuraavan

määräyksen

Asiaa koskevat oikeussäännöt

1 Polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 (EYVL 1996, L 56, s. 1; jäljempänä perusasetus) 11 artiklan, jonka otsikkona on "Voimassaoloaika, uudelleentarkastelu ja palautukset", 1 ja 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"1. Polkumyyntitoimenpide on voimassa vain niin kauan ja siinä laajuudessa kuin se on tarpeen vahinkoa aiheuttavan polkumyynnin estämiseksi.

2. Polkumyyntitoimenpiteen voimassaolo päättyy viisi vuotta sen käyttöön ottamisen jälkeen tai viisi vuotta sen päivän jälkeen, jona viimeisimmän polkumyyntiä ja vahinkoa koskevan tarkastelun päätelmä tehtiin, ellei tarkastelussa todeta, että toimenpiteen voimassaolon päättyminen johtaisi todennäköisesti

polkumyynnin ja vahingon jatkumiseen tai toistumiseen. Tarkastelu tehdään joko komission aloitteesta tai yhteisön tuottajien tekemästä tai niiden puolesta tehdystä valituksesta, ja toimenpide on voimassa tarkastelun tuloksia odotettaessa.

— — "

2 Saman asetuksen 21 artiklan, jonka otsikkona on "Yhteisön etu", sanamuoto on seuraava:

"Jotta voitaisiin määrittää, onko toimenpiteiden toteuttaminen yhteisön edun mukaista, kaikkia etuja olisi arvioitava kokonaisuutena, mukaan lukien yhteisön tuotannonalan sekä käyttäjien ja kuluttajien edut, ja tällainen määritys voidaan tehdä ainoastaan, jos kaikilla osapuolilla on ollut tilaisuus esittää näkökantansa 2 kohdan mukaisesti. Tässä tarkastelussa kiinnitetään erityistä huomiota tarpeeseen poistaa vahingollisen polkumyynnin vinouttavat vaikutukset ja palauttaa tehokas kilpailu. Polkumyynnin ja vahingon perusteella vahvistettuja toimenpiteitä ei voida soveltaa, jos viranomaiset kaikki toimitetut tiedot huomioon ottaen voivat selkeästi päätellä, että näiden toimenpiteiden soveltaminen ei ole yhteisön edun mukaista."

Riidan taustalla olevat tosiseikat

3 Lopulliset polkumyynnin vastaiset toimenpiteet useista eri maista peräisin olevan ferropiin tuonnille otettiin käyttöön toisaalta Venäjältä, Kazakstanista, Ukrainasta, Islannista, Norjasta, Ruotsista, Venezuelasta ja Brasiliasta peräisin olevan ferropiin tuonnissa käyttöön otettujen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden

muuttamisesta 2 päivänä joulukuuta 1993 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 3359/93 (EYVL L 302, s. 1) ja toisaalta lopullisen polkumyyntitullin käyttöön ottamisesta Etelä-Afrikasta ja Kiinan tasavallasta peräisin olevan ferropiin tuonnissa 17 päivänä maaliskuuta 1994 annetussa neuvoston asetuksessa (EY) N:o 621/94 (EYVL L 77, s. 48).

4 Komissio julkaisi 10.6.1998 ilmoituksen polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden voimassaolon tulevasta päättymisestä (EYVL C 177, s. 4).

5 Tämän ilmoituksen julkaisemisen johdosta Euroalliages, comité de liaison des industries de ferro-alliages, jätti perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen tarkastelupyynnön ferropiin päätökseen tulevista polkumyynnin vastaisista toimenpiteistä Brasiliasta, Kiinasta, Kazakstanista, Venäjältä, Ukrainasta ja Venezuelasta peräisin olevan tuonnin osalta.

6 Kuultuaan neuvoa-antavaa komiteaa komissio päätteli olevan riittävästi todisteita perusasetuksen 11 artiklan 2 kohdan mukaisen tarkastelun vireillepanemiseksi, ja se julkaisi *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* (EYVL 1998, C 382, s. 9) ilmoituksen tällaisen tarkastelun vireillepanemisesta ja aloitti tutkimuksen. Polkumyyntikäytäntöä koskeva tutkimus tehtiin 1.10.1997 ja 30.9.1998 väliseltä ajalta. Vahinkoa koskeva tutkimus tehtiin vuoden 1994 ja tutkimusjakson päättymisen väliseltä ajalta.

7 Komissio teki 21.2.2001 päätöksen 2001/230/EY Brasiliasta, Kazakstanista, Kiinan kansantasavallasta, Ukrainasta, Venezuelasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämisestä (EYVL L 84, s. 36; jäljempänä riidanalainen päätös).

Riidanalainen päätös

8 Riidanalaisen päätöksen mukaan komission tekemän tutkimuksen lopputuloksena oli päätelmä, että Kazakstanista, Kiinasta, Ukrainasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuonnin osalta toimenpiteiden kumoaminen edistäisi polkumyynnin ja vahingon jatkumista tai toistumista.

9 Riidanalaisen päätöksen 129 perustelukappale kuuluu seuraavasti:

"Ottaen huomioon polkumyynnin jatkumista ja toistumista koskevat päätelmät sekä päätelmät, joiden mukaan Kazakstanista, Kiinasta, Ukrainasta ja Venäjältä peräisin oleva polkumyynnillä tapahtuva tuonti voisi kasvaa merkittävästi, jos toimenpiteet kumottaisiin, yleispäätelmänä on, että yhteisön tuotannonalan tilanne heikkenisi. Vaikka tämän heikkenemisen laajuutta on vaikea arvioida tuotannonalan hintojen ja kannattavuuden laskusuunnat huomioon ottaen, vahingon toistuminen on kuitenkin todennäköistä. Venezuelan osalta merkittävä haitallinen vaikutus on epätodennäköistä, vaikka toimenpiteet kumottaisiin."

10 Komissio on seuraavaksi tutkinut, onko polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden jatkaminen yhteisön edun mukaista. Tässä arvioinnissa se otti huomioon useita seikkoja, joista ensiksi sen, että yhteisön tuotannonala ei ole pystynyt hyötymään vuodesta 1987 voimassa olleista toimenpiteistä riittävästi eikä lisäämään markkinaosuuksia joidenkin aiempien yhteisön tuottajien lopetettua toimintansa (riidanalaisen päätöksen 151 perustelukappale), ja toiseksi sen, että yhteisön teräksentuottajiin on kohdistunut kielteisiä vaikutuksia polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden aiheuttamien lisäkustannusten muodossa (152 perustelukappale).

11 Riidanalaisen päätöksen 153 ja 154 perustelukappaleessa komissio toteaa seuraavaa:

"153 Toimenpiteiden päättämisen tarkka vaikutus yhteisön tuotannonalaan on epävarma, eikä aiemman kokemuksen perusteella ole taattua, että toimenpiteiden pitämisestä voimassa olisi merkittävää hyötyä yhteisön tuotannonalalle, mutta sen sijaan on selvää, että terästeollisuudelle on aiheutunut pitkältä ajanjaksolta kumulatiivisia kielteisiä vaikutuksia, jotka jatkuisivat edelleen, jos toimenpiteet pidettäisiin voimassa.

154 Arvioituaan toimenpiteiden jatkamisen ja päättämisen vaikutuksia eri osapuolten etuihin, kuten perusasetuksen 21 artiklassa vaaditaan, komission selvänä päätelmänä oli, että nykyisten toimenpiteiden pitäminen voimassa olisi yhteisöjen etujen vastaista. Näin ollen toimenpiteiden soveltaminen on päätettävä."

12 Näistä syistä riidanalaisen päätöksen päätösosassa päätetään kyseinen polkumyynnin vastainen menettely ja lopetetaan sen seurauksena tarkasteltua tuontia koskevat toimenpiteet.

Asian käsittelyn vaiheet

13 Yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen 16.6.2001 jättämällään kannekirjelmällä Euroalliages, Péchiney électrométallurgie, Vargön Alloys AB ja Ferroatlántica (jäljempänä Euroalliages ym. tai hakijat) ovat nostaneet EY 230 artiklan neljännen kohdan nojalla kanteen riidanalaisen päätöksen ainoan artiklan kumoamiseksi.

14 Samana päivänä yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen jättämällään erillisellä asiakirjalla hakijat vaativat ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuinta ensisijaisesti lykkäämään riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa siltä osin kuin se koskee Kazakstanista, Kiinan kansantasavallasta, Ukrainasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn päättämistä, sekä velvoittamaan komissio saattamaan asetuksilla N:o 3359/93 ja N:o 621/94 käyttöön otetut polkumyyntitullit uudelleen voimaan, ja toissijaisesti velvoittamaan komissio vaatimaan ferropiitä näistä mainituista neljästä valtiosta maahan tuovat toimittamaan päätökseen tulleita asetuksilla N:o 3359/93 ja N:o 621/94 käyttöön otettuja polkumyyntitulleja vastaavan vakuuden sekä kirjaamaan tuontinsa, tai ainakin velvoittamaan komissio vaatimaan mainittuja maahantuojia kirjaamaan tuontinsa.

15 Komissio esitti 5.7.2001 kirjalliset huomautuksensa välitoimihakemuksesta.

16 Asianosaisia kuultiin 11.7.2001.

17 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti määräsi asiassa T-132/01 R, Euroalliages ym. vastaan komissio, 1.8.2001 antamassaan määräyksessä (Kok. 2001, s. II-2307; jäljempänä 1.8.2001 annettu määräys), että Kazakstanista, Kiinasta, Ukrainasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuontiin sovelletaan kirjaamismenettelyä ilman tuojien asettamia vakuuksia.

18 Kantajat hakivat useilla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen elokuussa 2001 saapuneilla kirjeillä ja muodollisesti 30.8.2001 päivätyllä kirjeellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 108 artiklan perusteella 1.8.2001 annetun määräyksen määräysosan muuttamista sen oikeudellisen tilanteen selventämiseksi, josta niiden mielestä olisi pitänyt olla tällöin kyse.

19 Kuultuaan komissiota asiasta ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti hylkäsi 30.8.2001 tehdyn hakemuksen asiassa T-132/01 R, Euroalliages ym. vastaan komissio, 12.9.2001 antamallaan määräyksellä (ei julkaistu oikeustapauskokoelmassa), ja määräsi, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

20 Komissio valitti 1.8.2001 annetusta määräyksestä, ja yhteisöjen tuomioistuimen presidentti kumosi sen asiassa C-404/01 P (R), komissio vastaan Euroalliages ym., 14.12.2001 antamallaan määräyksellä (Kok. 2001, s. I-10367; jäljempänä 14.12.2001 annettu määräys). Asia palautettiin 14.12.2001 annetulla määräyksellä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, ja siinä määrättiin, että oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

21 Kun asia oli palautettu ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimeen, Euroalliages ym. vaativat, että eräitä asiakirjoja käsitellään luottamuksellisesti sellaisiin osapuoliin nähden, jotka oli hyväksytty väliintulijoiksi yhteisöjen tuomioistuimessa olevaan menettelyyn; näitä olivat Espanjan kuningaskunta, TNC Kazchrome (jäljempänä Kazchrome) ja Alloy 2000 SA (jäljempänä Alloy 2000).

22 Komissiolle ilmoitettiin 14.1.2002 hakijoiden vaatimus luottamuksellisesta käsittelystä.

23 Asian palauttamisen jälkeen Euroalliages ym. esittivät kirjalliset huomautuksensa 10.1.2002, ja komissio esitti ne 25.1.2002.

24 Espanjan kuningaskunta, joka tukee väliintulijana hakijoiden vaatimuksia, esitti huomautuksensa 15.2.2002.

25 Kazchrome ja Alloy 2000, jotka tukevat väliintulijoina komission vaatimuksia, esittivät huomautuksensa samana päivänä.

Asianosaisten asian palauttamisen jälkeen esittämät vaatimukset

26 Euroalliages ym. vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— määrää, että Kazakstanista, Kiinasta, Ukrainasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuonti kirjataan ilman tuojien asettamia vakuuksia

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

27 Espanjan kuningaskunta vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— määrää, että Kazakstanista, Kiinasta, Ukrainasta ja Venäjältä peräisin olevan ferropiin tuonti kirjataan ilman tuojien asettamia vakuuksia

— velvoittaa komission korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

28 Komissio vaatii, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää välitoimihakemuksen

— velvoittaa hakijat korvaamaan oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien oikeudenkäyntikulut, jotka liittyvät ensimmäiseen menettelyyn ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa ja valitusmenettelyyn yhteisöjen tuomioistuimessa.

29 Kazchrome ja Alloy 2000 vaativat, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin

— hylkää välitoimihakemuksen

— velvoittaa hakijat korvaamaan Kazchromen ja Alloy 2000:n väliintulosta aiheutuneet oikeudenkäyntikulut, mukaan lukien niiden väliintulosta valitusmenettelyyn yhteisöjen tuomioistuimessa aiheutuneet kulut.

Asiassa sovellettavat oikeussäännöt

30 EY 242 artiklan ja EY 243 artiklan yhdistettyjen määräysten ja Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 319, s. 1), 4 artiklan, sellaisena kuin se on muutettuna 8.6.1993 teh-

dyllä neuvoston päätöksellä 93/350/Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21), nojalla ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi lykätä olosuhteiden sitä edellyttäessä riidanalaisen toimen täytäntöönpanoa tai päättää tarpeellisista välitoimista.

31 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 2 kohdassa määrätään, että välitoimihakemuksissa on eriteltävä seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua (fumus boni juris). Nämä ehdot ovat kumulatiivisia niin, että tällaisia toimia koskeva hakemus on hylättävä, jos jokin niistä puuttuu (ks. asia C-268/96 P(R), SCK ja FNK v. komissio, määräys 14.10.1996, Kok. 1996, s. I-4971, 30 kohta ja asia T-350/00 R, Free Trade Foods v. komissio, määräys 1.2.2001, Kok. 2001, s. II-493, 32 kohta).

32 Välitoimista päättävä tuomari katsoo, että asiaa koskevat seikat huomioon ottaen se voi ratkaista käsiteltävänä olevan hakemuksen ilman, että asianosaisten suullisia selvityksiä tarvitsisi kuulla uudestaan.

Asianosaisten asian palauttamisen jälkeen esittämät huomautukset

33 Euroalliages ym. väittävät, että 14.12.2001 annettu määräys ei ole esteenä niiden oikeudelle saada määräystä välitoimista käsiteltävänä olevassa asiassa.

34 Hakijat väittävät, että 14.12.2001 annetusta määräyksestä (68, 71 ja 75 kohta) ilmenee, että 1.8.2001 annetun määräyksen oikeudellinen virhe koski sitä, että vahingon katsottiin olevan korjaamatonta ottaen huomioon "yksinomaan" mahdolliseen vahingonkorvauskanteeseen liittyvä epävarmuus.

35 Hakijoiden mukaan vahingon korjaamattomuus ei kuitenkaan perustunut yksinomaan tällaiseen epävarmuuteen vaan käsiteltävänä olevan asian kolmeen ominaispiirteeseen, joista yksi koski epävarmuutta vahingon korvaamisesta ja jotka mainitaan 1.8.2001 annetun määräyksen 71—74 kohdassa.

36 Hakijat toteavat ensinnäkin tuonnista, jota riidanalainen päätös koskee, että yhteisöjen tuomioistuimen presidentti ei kyseenalaistanut sitä, että hakijoille voi syntyä vakavaa vahinkoa polkumyyntitoimenpiteiden kumoamisesta. Hakijat toteavat, että koska kaikki perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitettu merkittävä vahinko ei ole välttämättä vakavaa vahinkoa (14.12.2001 annetun määräyksen 59 kohta), se, että vahinko katsotaan vakavaksi, tekee hakijoiden tilanteesta erityisen ja tarkoittaa, että vahinko on niin vakavaa, että se on vaikeasti korvattavissa. Hakijat lisäävät, että se, että vahingon vakavuus tunnustetaan itse riidanalaisessa päätöksessä, on hyvin harvinaista.

37 Viitaten 1.8.2001 annetun määräyksen 72 kohtaan hakijat väittävät myös, että riidanalainen päätös eroaa muista päätöksistä, joilla tarkastelu lopetetaan yhteisön edun perusteella, koska kuten ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidenttikin niiden mukaan totesi, riidanalaisessa päätöksessä viitataan polkumyynnin jatkumiseen. Hakijat lisäävät, että 1.8.2001 annetussa määräyksessä viitataan epäsuorasti riidanalaisen päätöksen 129 perustelukappaleeseen, jonka mukaan tilanteen heikkeneminen koskee yhteisön tuotannonalan tilannetta kokonaisuudessaan. Hakijat väittävät, että komissio otti riidanalaisen päätöksen 147 perustelukappaleessa huomioon, että oli todennäköistä, että ferropiin hinnat laskevat 15 prosenttia, jos toimenpiteet kumotaan, ja että tämän perusteella kyseinen päätös eroaa muista päätöksistä. Hakijoiden mukaan komission päätelmät tuonnin merkittävästä kasvusta ja hintojen laskusta toteutuivat. Hakijat toteavat, että Euroopan yhteisöjen tilastotoimiston (Eurostat) tietojen mukaan tuontimäärät Kazakstanista, Venäjältä ja Ukrainasta kasvoivat 1 739 tonnista vuoden 2001 ensimmäisenä neljännesvuotena 9 354 tonniin saman vuoden toisena neljännesvuotena, ja niiden määräksi arvioitiin 18 469 tonnia kolmantena neljännesvuotena. Näistä kolmesta maasta peräisin olevan tuonnin keskimääräinen hinta oli hakijoiden mukaan vuoden 2001 toisena neljännesvuotena 28,14 prosenttia alhaisempi kuin keskimääräinen

yhteisön hinta ja 23,7 prosenttia alhaisempi kuin muun kolmansista maista peräisin olevan tuonnin keskimääräinen hinta. Hakijoiden mukaan vahinko oli siis erityisen vakavaa ja näin ollen vaikeasti korvattavissa olevaa.

38 Hakijat toteavat lopuksi, että yhteisöjen tuomioistuimen presidentti ei sinänsä kyseenalaistanut epävarmuutta, joka koski vahingon korvaamista vahingonkorvauskanteen yhteydessä. Hakijoiden mukaan tämä kyseenalaistettiin vain siltä osin kuin se vaikutti olevan "yksinomainen" peruste sille, että vahinko katsottiin korjaamattomaksi, minkä hakijat kiistävät.

39 Espanjan kuningaskunta on suureksi osaksi samaa mieltä hakijoiden väitteistä ja niiden perusteluista. Se katsoo, että 14.12.2001 annettu määräys ei ole esteenä hakijoiden oikeudelle saada määräystä välitoimista. Espanjan kuningaskunta väittää erityisesti, että vahingon vakavuus ja korjaamattomuus on näytetty toteen, kun otetaan huomioon muun muassa riidanalaisen päätöksen tekemistä edeltäneessä vaiheessa toimitetut lukumääriä koskevat tiedot ja Kazakstanista peräisin olevan ferropiin Espanjaan tuotujen määrien merkittävä kasvu kyseisen päätöksen tekemisen jälkeen.

40 Komissio kiistää hakijoiden väitteet ja niiden perustelut.

41 Se väittää ensinnäkin erityisesti, että hakijat eivät ole ilmoittaneet, miksi sellaista vahinkoa, joka johtuu päätöksestä lopettaa tarkastelu, koska polkumyyntitoimenpiteiden voimassa pitäminen ei ole yhteisön edun mukaista, ei olisi katsottava tällaiseen päätökseen olennaisesti liittyväksi vaikutukseksi.

42 Komissio väittää toiseksi, että hakijat eivät ole osoittaneet, että niiden kärsimä taloudellinen vahinko olisi korjaamatonta tai vaikeasti korvattavissa olevaa muun kuin sen arviointiperusteen perusteella, joka koski epävarmuutta vahingon myöhemmästä korvaamisesta mahdollisen vahingonkorvauskanteen yhteydessä ja jota yhteisöjen tuomioistuimen presidentti ei hyväksynyt.

43 Kazchrome ja Alloy 2000 yhtyvät komission arviointiin. Ne lisäävät, että kukaan hakijoista ei ole esittänyt väitettyä vahinkoa koskevia uusia seikkoja tai todisteita ja että vahingon ei siis voida katsoa olevan vakavaa ja korjaamatonta. Ne toteavat erityisesti kyseessä olevan vahingon vakavuudesta, että komission ei voida katsoa myöntäneen riidanalaisessa päätöksessä, että tästä olisi kyse. Kazchrome ja Alloy 2000 väittävät lisäksi, että haettujen välitoimien myöntämisellä olisi lopullisia vaikutuksia ja että tämä rikkoisi kyseessä olevien intressien virheetöntä vertailua.

Välitoimista päättävän tuomarin arviointi asiassa

44 Arvioitaessa sitä, onko välitoimihakemus kiireellinen, on otettava huomioon, ovatko väliaikaismääräykset tarpeen, jottei niitä hakevalle asianosaiselle aiheudu vakavaa ja korjaamatonta vahinkoa.

45 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti katsoi 1.8.2001 antamassaan määräyksessä, että kiireellisyyttä koskeva edellytys täyttyi. Tässä mää-

räyksessä olevat kiireellisyyttä koskevan edellytyksen perustelut on pääasiallisesti toistettu 14.12.2001 annetun määräyksen 26—28 kohdassa, johon on siis syytä viitata. On kuitenkin syytä korostaa, että hakijoiden kärsimän vahingon katsottiin olevan korjaamatonta ottaen huomioon kolme esillä olevan asian ominaispiirrettä (1.8.2001 annetun määräyksen 70 ja 75 kohta), eli se, että komissio oli ensinnäkin myöntänyt riidanalaisessa päätöksessä, että hakijoille voi aiheutua vakavaa vahinkoa siinä tapauksessa, että polkumyynnin vastaiset toimet lopetetaan (1.8.2001 annetun määräyksen 71 kohta), toiseksi se, että komissio oli päätellyt riidanalaisessa päätöksessä, että vahinko todennäköisesti toistuisi toimenpiteiden lopettamisen tapauksessa yhdistettynä polkumyynnin todennäköiseen jatkumiseen tai toistumiseen (1.8.2001 annetun määräyksen 72 kohta) ja kolmanneksi se, että vahingon korvaaminen oli vähintäänkin epävarmaa EY 235 ja EY 288 artiklan perusteella, koska hakijoille aiheutunut vahinko ei häviä pelkästään sillä, että komissio panee täytäntöön tuomion, jolla kumotaan riidanalainen päätös (1.8.2001 annetun määräyksen 73 ja 74 kohta).

46 Yhteisöjen tuomioistuimen presidentti katsoi, että arviointi, joka koski kahta (14.12.2001 annetun määräyksen 64 kohta) kolmesta edellä mainitusta ominaispiirteestä, oli oikeudellisesti virheellinen.

47 Yhteisöjen tuomioistuimen presidentti totesi ensinnäkin, että "kun tehdään päätös päätökseen tulevien polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden tarkastelun lopettamisesta sillä perusteella, että toimenpiteiden jatkaminen ei ole yhteisön edun mukaista, vahingon, joka tästä aiheutuu yhteisön tuotannonalalle, on katsottava liittyvän olennaisesti tällaiseen päätökseen" (14.12.2001 annetun määräyksen 66 kohta).

48 Yhteisöjen tuomioistuimen presidentti totesi seuraavaksi, että "epävarmuutta rahallisen vahingon myöhemmästä korvaamisesta mahdollisen vahingonkorvausvaatimuksen yhteydessä ei voida itsessään katsoa seikaksi, jonka perusteella kyseinen vahinko olisi katsottava yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännössä tarkoitetuksi korjaamattomaksi vahingoksi" (14.12.2001 annetun määräyksen 71 kohta).

49 Yhteisöjen tuomioistuimen presidentti totesi lopuksi, että "1.8.2001 annettu määräys on oikeudellisesti virheellinen, koska vahingon katsominen korjaamattomaksi ja näin ollen välitoimien määrääminen perustui yksinomaan siihen, että vahingon korvaaminen mahdollisen vahingonkorvauskanteen yhteydessä riidanalaisen päätöksen luonne huomioon ottaen oli epävarmaa" (14.12.2001 annetun määräyksen 75 kohta).

50 Ottaen huomioon se, mitä yhteisöjen tuomioistuimen presidentti on todennut, on syytä tutkia, onko hakijoiden väittämä taloudellinen vahinko korjaamatonta.

51 Tältä osin on todettava, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti muistutti ennen kolmen edellä mainitun ominaispiirteen arviointia, että oikeuskäytännön mukaan rahallista vahinkoa ei voida pitää korjaamattomana tai edes vaikeasti korvattavana joitakin poikkeustilanteita lukuun ottamatta, koska se voidaan myöhemmin korvata taloudellisesti (ks. mm. asia C-471/00 P(R), komissio v. Cambrigde Healthcare Supplies, määräys 11.4.2001, Kok. 2001, s. I-2865, 113 kohta). Tällainen myöhempi taloudellinen korvaus perustuu joko siihen, että kyseinen toimielin panee täytäntöön pääasiassa annetun tuomion (asia 113/77 R ja 113/77 R-INT, NTN Toyo Bearing v. neuvosto, määräys 14.10.1977, Kok. 1977, s. 1721, 5 kohta), tai, jos tämä ei toteudu kokonaisuudessaan tai osittain, siihen, että vahinko korjataan EY 235 ja EY 288 artiklassa tarkoitetun kannemenettelyn yhteydessä (asia 229/88 R, Cargill ym. v. komissio, määräys 26.9.1988, Kok. 1988, s. 5183, 18 kohta). Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen presidentti katsoi tuolloin käsiteltävänä olevassa asiassa, että taloudellista vahinkoa ei voitu korvata tehokkaasti kummankaan edellä mainitun vaihtoehdon avulla ja että ottaen huomioon kaksi muuta erityistä seikkaa kyseisen vahingon korvaus pääasian käsittelyn päättävän tuomion julistamisen jälkeen oli vähintäänkin epävarmaa.

52 On kuitenkin todettava, että 14.12.2001 annetun määräyksen 70 kohdasta ilmenee, että vaikka yhteisöjen tuomioistuin onkin joskus todennut välitoimia koskevissa määräyksissä, että hakija voisi saada rahallisen korvauksen nosta-

malla vahingonkorvauskanteen, se ei ole sen sijaan "koskaan tutkinut, millä todennäköisyydellä vahingonkorvauskanne, joka voidaan nostaa, jos riidanalainen toimi kumotaan, voi menestyä". Kyseisen määräyksen 70 kohdasta seuraa, että pelkästään se, että vahingonkorvauskanne voidaan nostaa, riittää osoittamaan, että taloudellinen vahinko on lähtökohtaisesti korvattavissa. Käsiteltävänä olevassa välitoimimenettelyssä ei näin ollen ole syytä ottaa sen arvioimiseksi, voidaanko hakijoiden kärsimä taloudellinen vahinko korvata vai ei, huomioon epävarmuutta sellaisen mahdollisen vahingonkorvauskanteen menestymisestä, jonka kantajat voisivat nostaa, jos riidanalainen toimi kumottaisiin.

53 Edellä esitetystä seuraa, että kun otetaan huomioon hakijoiden väitteet kiireellisyyden osoittamiseksi, käsiteltävänä olevassa asiassa oleva vahinko on katsottava korjaamattomaksi vain, jos ilmenee, että jos asian palauttamisen jälkeen haettua välitoimea ei toteuteta, Euroalliages ym. joutuisivat taloudelliseen tilanteeseen, joka vaarantaisi niiden olemassaolon ennen pääasian käsittelyn päättävän tuomion julistamista. Välitoimimenettelyn tarkoituksena on nimittäin "turvata annettavan lopullisen päätöksen täysi tehokkuus, jotta vältettäisiin aukko yhteisöjen tuomioistuimen takaamassa oikeussuojassa" (14.12.2001 annetun määräyksen 61 kohta), ja tämä täysi tehokkuus on katsottava turvatuksi silloin, kun hakijat kykenevät selviytymään taloudellisesta vahingosta siihen asti, kun pääasiassa annetaan tuomio.

54 Käsiteltävänä olevassa asiassa on siis varmistettava, että hakijat ovat osoittaneet, että jos riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanoa ei lykätä, niiden olemassaolo vaarantuu ennen kuin pääasiassa annetaan tuomio.

55 Tältä osin on todettava, että hakijat eivät kiistä 1.8.2001 annetun määräyksen 67 ja 69 kohdassa olevia päätelmiä, joiden ei ole todettu olevan oikeudellisesti virheellisiä.

56 Näin ollen on uudestaan todettava, että tässä tapauksessa hakijat eivät ole onnistuneet osoittamaan, että vaikutus niiden taloudelliselle elinkelpoisuudelle olisi sellainen, että rationalisointitoimet eivät riittäisi varmistamaan niiden ferropiin tuotantotoimintaa pääasian käsittelyn päättävän tuomion julistamiseen asti.

57 Lisäksi on syytä todeta, että hakijan tosiasiallista tilannetta voidaan arvioida siten, että otetaan huomioon muun muassa sen konsernin ominaisuudet, johon hakijayritys omistuspohjansa perusteella kuuluu (asia C-43/98 P(R), Camar v. komissio ja neuvosto, määräys 15.4.1998, Kok. 1998, s. I-1815, 36 kohta ja asia T-13/99 R, Pfizer Animal Health v. neuvosto, määräys 30.6.1999, Kok. 1999, s. II-1961, 155 kohta).

58 Tältä osin on todettava, että hakijat eivät ole kiistäneet 11.7.2001 pidetyssä kuulemistilaisuudessa komission väitteitä, joiden mukaan jokainen niistä kuuluu isoon konserniin ja niiden ferropiin myyntiä vastaava liikevaihto on keskimäärin alle 20 prosenttia kyseisten konsernien kokonaisliikevaihdosta. Näin ollen riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanosta hakijoille aiheutuva taloudellinen menetys on todennäköisesti korvattavissa konsernin sisällä muiden tuotteiden myynnistä saatavalla voitolla (ks. vastaavasti asia C-477/00 P(R), komissio v. Roussel ja Roussel Diamant, määräys 11.4.2001, Kok. 2001, s. I-3037, 105 kohta), eikä se siten voi vaarantaa niiden olemassaoloa sinänsä.

59 Koska kiireellisyyttä koskeva edellytys ei täyty, käsiteltävänä oleva välitoimihakemus on hylättävä.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN
TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

1) **Välitoimihakemus hylätään.**

2) **Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.**

Annettiin Luxemburgissa 27 päivänä helmikuuta 2002.

H. Jung
kirjaaja

B. Vesterdorf
presidentti